NORAKSTS
Lieta Nr.142295112
1-1064-13/21

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2013.gada 17.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties iestādes Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim *A.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *S.K.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2012.gada 5.aprīļa lēmuma Nr.VP4/PD585208/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk – Policija) priekšnieks ar 2012.gada 5.aprīļa lēmumu Nr.VP4/PD585208/1 (turpmāk – Lēmums) nolēma atstāt negrozītu Policijas jaunākā inspektora 2012.gada 29.februāra sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā VP4/Nr.PD585208, par to, ka 2012.gada 29.februārī plkst.17.49 Gulbenes novadā pa autoceļu Smiltene-Gulbene

46.kilometrā virzienā uz Smilteni *S.K.* vadīja transportlīdzekli BMW X5, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar ātrumu 145 km/h, atskaitot mērierīces pieļaujamo kļūdu – 140 km/h.

[1.1] Lēmumā konstatēts, ka 2012.gada 29.februārī plkst. 18.00 inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PD585208 (turpmāk – Protokols), par to, ka 2012.gada 29.februārī plkst.17.49 Gulbenes novadā pa autoceļu Smiltene-Gulbene 46. kilometrā virzienā uz Smilteni *S.K.* vadīja transportlīdzekli BMW X5, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar ātrumu 145km/h, tādējādi neievēroja Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 115.1.apakšpunktā minētās prasības un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{8}panta trīspadsmito daļu tika pieņemts sākotnējais lēmums sodīt *S.K.* ar naudas sodu Ls 60.

[1.2] *S.K.* vadītās automašīnas BMW X5, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* ātrumu policijas inspektors fiksēja ar radaru Genesis II Selekt Nr.G2S18596.

Latvijas nacionālais metroloģijas centrs 2011.gada 14.oktobrī ir izsniedzis verificēšanas sertifikātu Nr.E1286V11, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei Genesis II Selekt Nr.G2S18596 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm"6.punkta prasībām. Sertifikāts derīgs līdz 2012.gada 13.oktobrim. Tādējādi secināms, ka administratīvais pārkāpums 2012.gada 29.februārī ir konstatēts ar tehnisko līdzekli, kura mērījumi kā pierādīšanas līdzeklis atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

[1.3] Veicot videoieraksta satura apskati, tika konstatēts, ka video ieraksts veikts caur policijas transportlīdzekļa priekšējo vējstiklu, kurā redzama datuma indikācija - 29.02.2012. un laika indikācija - video sākums plkst. 17.49.28, beigas plkst. 7.50.28. Video redzams, ka policijas transportlīdzeklis apdzen sev priekšā braucošo kravas transportlīdzekli, pēc apdzīšanas policijas transportlīdzeklis turpina pārvietoties savā braukšanas joslā un plkst. 17.49.59 ātruma mērītājs fiksē ātrumu 145km/h pretim braucošajam transportlīdzeklim. Abi transportlīdzekļi - gan policijas, gan pretim braucošais transportlīdzeklis strauji samazina ātrumu. Pretim braucošais transportlīdzeklis lēnām pabrauc garām policijas transportlīdzeklim, policijas transportlīdzeklis apstājas. Līdz video ieraksta beigām plkst.17.50.28 nav redzams neviens pretim braucošs transportlīdzeklis. Video ierakstā nav redzami nokrišņi sniega vai lietus veidā. Nav redzamas elektrolīnijas.

Policija konstatē, ka policijas darbinieka ziņojumos norādītais sakrīt ar protokolā norādīto - nav konstatējamas pretrunas. Nav pamata apšaubīt policijas darbinieka ziņojumos sniegtās ziņas, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem, ar video radara ierakstu, īpaši ar Protokolu.

Konkrētajā gadījumā atzīstams, ka lietā esošie pierādījumi ir ticami, pieļaujami un uz konkrēto lietu attiecināmi, lai atzītu *S.K.* par vainīgu konkrētā administratīvā

pārkāpuma izdarīšanā.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemta *S.K.* sūdzība par Lēmuma atcelšanu. Pie *S.K.* uzskata, ka Lēmums ir atceļams, jo policijas darbinieka dienesta ziņojums ir safabricēts. *S.K.* norāda, ka nav iespējams atcerēties visus lietas apstākļus, kādi tie aprakstīti dienesta ziņojumā, kā arī apšauba radara rādījumu, paskaidrojot, ka viņam tika liegtas tiesības piedalīties pierādījumu pārbaudē, proti, iepazīties ar videoierakstu, neļāva rakstīt paskaidrojumu un atteicās pierakstīt *S.K.* mutiski sniegtos paskaidrojumus.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 2.jūlijā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā Policija sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Uz tiesas sēdi *S.K.* nebija ieradies, par savas neierašanās iemesliem tiesu nav informējis.

Policijas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina, kā arī izteica viedokli, ka lietu var skatīt bez *S.K.* klātbūtnes.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, konstatē, ka *S.K.* par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktā kārtībā, kā arī tiesa nekonstatē pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tādējādi tiesa atzīst, ka lietu var skatīt bez *S.K.* klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, atzīst, ka Lēmums atstājams negrozīts turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Līdz ar to spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[7] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā

nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[7.1] Protokols, kurā konstatēts, ka 2012.gada 29.februārī plkst.17.49 Gulbenes novadā pa autoceļu Smiltene-Gulbene 46. kilometrā virzienā uz Smilteni *S.K.* vadīja transportlīdzekli BMW X5, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar ātrumu 145km/h., tādējādi neievēroja Ceļu satiksmes noteikumu 115.1.apakšpunktā minētās prasības. Par šādu pārkāpumu ir paredzēta atbildība LAPK 149.^{8}panta trīspadsmitajā daļā un tika pieņemts lēmums sodīt *S.K.* ar naudas sodu Ls 60 (lietas 20.lapa);

[7.2] videoieraksts, kas veikts caur policijas transportlīdzekļa priekšējo vējstiklu, kurā redzama datuma indikācija -29.02.2012. un laika indikācija - video sākums plkst. 17.49.28, beigas plkst. 7.50.28. Video redzams, ka policijas transportlīdzeklis apdzen sev priekšā braucošo kravas transportlīdzekli, pēc apdzīšanas policijas transportlīdzeklis turpina pārvietoties savā braukšanas joslā un plkst. 17.49.59 ātruma mērītājs fiksē ātrumu 145km/h pretim braucošajam transportlīdzeklim. Abi transportlīdzekļi - gan policijas, gan pretim braucošais transportlīdzeklis strauji samazina ātrumu. Pretim braucošais transportlīdzeklis lēnām pabrauc garām policijas transportlīdzeklim, policijas transportlīdzeklis apstājas. (lietas 24.lapa);

[7.3] Policijas darbinieka dienesta ziņojums (lietas 21.lapa);

[7.4] Latvijas nacionālā metroloģijas centra 2011.gada 14.oktobra verificēšanas sertifikāts Nr.E1286V11, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei Genesis II Selekt Nr.G2S18596 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm"6.punkta prasībām. Sertifikāts derīgs līdz 2012.gada 13.oktobrim (lietas 21.lapa).

[8] *S.K.* sodīts par CSN 115.1.apakšpunkta prasību neievērošanu par ko paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.^{8} panta trīspadsmitajā daļā.

CSN 115.1.apakšpunkts noteic, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt (..) 90 km/h.

LAPK 149.^{8}panta trīspadsmitā daļa noteica, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētai tiesību normai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona ārpus apdzīvotas vietas pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu līdz no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā.

[9] Saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus ([7]) tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums *S.K.* saukšanai pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[8]panta trīspadsmito daļu ir pareizs. Policijas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pamatoti. Līdz ar to tiesa pievienojas Policijas motivācijai un atzīst, ka *S.K.* ir vainīgs LAPK 149.[8]panta trīspadsmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un pamatoti par to ir sodīts ar sankcijā noteikto naudas sodu Ls 60 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]panta trešo daļu un 289.[18]pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2012.gada 5.aprīļa lēmuma Nr.VP4/PD585208/1 (2012.gada 29.februāra administratīvā pārkāpuma protokols VP4 Nr.585208), bet *S.K.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Petrovska
Rīgā, 2013.gada 17.maijā.